

Kız ve Minik Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Minik Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Mia, sıcak açık kahverengi tenli ve büyük yuvarlak ela gözlü meraklı bir kızdı. Mavi elbisesinin üzerine hardal sarısı bir yağmurluk ve kırmızı lastik çizmeler giymişti. Güneşli bir sabah, evinin arkasındaki ormanda seke seke yürüdü. Keşfetmeyi çok severdi ve bugün daha önce hiç görmediği bir patika buldu. Patika, elmas gibi parıldayan büyülü bir gölete çıkıyordu.

Gölet küçük ve yuvarlaktı; su o kadar berraktı ki Mia dibindeki her çakılı görebiliyordu. Daha yakından bakmak için diz çöktü ve çilleri yansımada dans etti. Birden suda minicik bir şey kıpırdadı. Bir kedi yavrusundan büyük değildi; pürüzsüz, koyu mavi-gri bir derisi ve benekli açık renk bir karnı vardı. Mia şaşkınlıkla nefesini tuttu. Bu minik bir balınaydı!

Küçük balina yavaşça daireler çizerek yüzdü ve deniz camı gibi gözlerle Mia'ya baktı. Su püskürtüsünden yumuşak bir baloncuk çıkardı ve minik, cıvıltılı bir ses çıkardı. Mia parlak, içten gülümsemesiyle gülümsedi. 'Merhaba, küçük balina,' dedi. 'Benim adım Mia. Senin adın ne?' Balina yine cıvıldadı ve Mia ona Pip demeye karar verdi.

Pip göletin kenarına yüzdü ve küçük çenesini yosunlu kıyıya dayadı. Mia yanına oturdu ve atıştırma için bez çantasını açtı. Bisküvisinden biraz paylaştı, ama Pip sadece kokladı. 'Neden bu kadar üzgün görünüyorsun, Pip?' diye sordu Mia. Pip uzun, baloncuklu bir iç çekti ve küçük kuyruğunu salladı. Gölet bir balina için çok küçüktü, minicik olsa bile.

Mia, Pip'in bir nilüfer yaprağına çarpıp bir saza dolandığını izledi. Derinlere dalmayı denedi ama kuyruğu dibe değdi. Hızlı yüzmeyi denedi ama gölet çok çabuk bitiyordu. Mia'nın şefkatli kalbi yeni arkadaşı için sızladı. 'Daha fazla alana ihtiyacın var, değil mi?' dedi yumuşacık bir sesle. Pip minik kafasını salladı ve üzgün bir baloncuk çıkardı.

Mia, minik balınayı sormak için eve, büyükannesine koştu. Büyükannesi gülümsedi ve 'Çok uzun zaman önce, tepelerin çok ötesinde büyülü bir okyanus vardı. Minik balinalar oraya aittir,' dedi. Mia'nın ela gözleri kocaman açıldı. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Çantasına atıştırmalık ve bir battaniye koydu ve gölete geri koştu.

Pip onu bekliyordu, kıynın yaknında yüzüyordu. Mia ellerini uzattı. 'Hadi, Pip. Seni evine götürüyorum.' Pip heyecanla kıpırdandı ve avuçlarına atladı. Tam eli kadardı ve koyu mavigri derisi serin ve pürüzsüzdü. Mia onu nazıkçe çantasına yerleştirdi; Pip deniz camı gözleriyle dışarı baktı.

Yolculuk yemyeşil tepelerin ötesinde başladı. Mia yürüdü, yürüdü; kırmızı çizmeleri patıkada çtırdıyordu. Pip onu cesaretlendirmek için baloncuklar çıkarıyordu. 'Geliyoruz, Pip,' dedi. 'Biraz daha.' Esintide salınan sarı çiçeklerle dolu bir tarlayı geçtiler. Pip başını dışarı çıkardı ve geniş, açık dünyaya sevinçle cıvıladı.

Sonra hızla akan bir nehre geldiler. Mia karşıya geçmenin bir yolunu aradı. 'Nasıl geçeceğiz?' diye düşündü. Pip minik yüzgeciyle bazı basamak taşlarını işaret etti. Mia çantasını sıkıca tutarak dikkatlice taştan taş atladı. Nehir kırmızı çizmelerine sıçradı ama bir kez bile kaymadı. 'Neredeyse geldik,' dedi Pip'e gülümseyerek.

Nehrin ötesinde patika dikleştii ve kayalıklaştı. Mia yavaşça tırmandı, nefesi buharlaşıyordu. Pip burnunda patlayan bir baloncuk çıkardı ve Mia güldü. 'Sen komik bir balinasın,' dedi. Tepenin zirvesinde dinlenmek için durdular. Mia Pip'le atıştırma paylaştı ve Pip bir kırıntıyı kemirmeye çalıştı. Güneş batmaya başlarken gökyüzü turuncu ve pembeye döndü.

Sonra Mia uzaklardan dev bir şeyin nefes alıp vermesi gibi bir ses duydu. Son bir tepenin üzerinden tırmandı ve işte oradaydı: büyülü okyanus! Akşam göğünün altında pırlıl pırlıl parlıyordu, Mia'nın gördüğü her şeyden daha genişti. 'Başardık, Pip!' diye haykırdı. Pip'in deniz camı gözleri büyüdü ve parladı. Çantadan kıpırdayarak çıktı ve var gücüyle cıvıldadı.

Mia, Pip'i suyun kenarına taşıdı. Dalgalar kıyıda usulca fısıldıyordu. 'Burası artık senin evin,' dedi yumuşacık bir sesle. Pip minnettar gözlerle ona baktı. Elini burnuyla okşadı ve son bir kusursuz baloncuk çıkardı. Sonra Mia onu yere bıraktı ve Pip pırıl pırıl denize kaydı. Etrafındaki su büyüyle ışıldadı.

Pip dalgalara daldı ve mutlu daireler çizerek yüzdü. Minik püskürtüsü gümüş su serpti. 'Bak nasıl yüzüyor!' diye sevindi Mia. Pip büyülü okyanusta zıplayıp oynadı; artık üzgün ya da sıkışmış değildi. Mia ellerini çırttı ve parlak, içten gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı. Gerçekten iyi bir şey yaptığını biliyordu.

Güneş alçalırken Mia el sallayarak vedalaştı. 'Hoşça kal, Pip!' diye seslendi. 'Seni asla unutmayacağım!' Pip başını dalgaların üstüne çıkardı ve neşeli bir veda cıvıltısı çıkardı. Koyu mavi-gri derisi solan ışıktaki parlaklıkta parlıyordu. Mia'nın kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Arkadaşının kusursuz bir yuva bulmasına yardım etmişti ve bu onu her şeyden çok mutlu ediyordu.

Uzun dönüş yolunda Mia, Pip'i düşündü. Her canlı, büyük ya da küçük, tam kendine uygun bir yuvaya ihtiyaç duyar. Gölet bir balına için çok küçüktü ama büyümlü okyanus tam kusursuzdu. Mia tepelerin ve nehrin yanından geçerken gülümsedi ve minik arkadaşını hatırladı. Pip'in yeni yuvasında sonsuza dek mutlu olacağını biliyordu.

Mia eve döndüğünde büyükannesine yolculuğun her şeyini anlattı. Büyükannesi ona sarıldı ve 'Senin kalbin iyi ve cesur,' dedi. Mia büyülü okyanustan aldığı küçük bir deniz kabuğunu rafında sakladı. Bazen onu kulağına götürür ve dalgaları duyardı; neredeyse Pip'in mutlu cıvıltısını da duyabiliyordu. Kız ve minik balina hep büyülü bir anıyı paylaşacaklardı.